

STOCKHOLM STOMPERS

When the stevedore stomps

Stevedore stomp – Hummin’ to myself – Ack Värmeland du sköna – Black and tan fantasy – A sentimental gentleman from Georgia – It’s wonderful – What a dream – Blues for Bechet – Sweet Georgia brown (1) – Comes love – Sweet Georgia brown (2) – Nuage.

STST CD1/www.stockholmstompers.com /tid 52 min

Ulf Dreber ss, Kristoffer Kompen tb (tp?), Jacob Ullberger g, bj, Alfonz b, Martin Ljungberg wb, voc. Insp Sparrsätra maj/juni 2008.

Betyg 3: ●●●

Det här bandet bildades redan 1967 av Bent Persson och har gått skiftande öden till mötes innan originalmedlemmen Ulf Dreber samlade ihop ett gäng igen för att åstadkomma "... a more chamber music atmosphere", för att citera konvolut texten. Det är alltså en kvintett med två blås och komp utan piano. Det är fantastiska individuella insatser, men det är inte helt lätt att variera inom de ganska begränsade ramar som sättningen innebär. Dreber är en makalös propeller av sällan avlyssnat slag och har uppenbarligen tagit intryck av Jaques Gauthé, Sidney Bechet och grabbarna. Kristoffer Kompen är en virtuos som när yvigheten lagt sig något och han landar någonstans runt Jimmie Harrison och J.C. Higginbotham kommer att låta ännu bättre. Jacob Ullbergers fantastiska kvaliteter känner jag sedan många år – och här gör han verkligen ingen besviken. De andra två är helt nya för mig. Alfonz, (heter han inget annat? Åberg? Eller kanske är han tjuvåktare och/eller vänsterbreddare i Atletico Madrid) tassar stillsamt runt med basgångarna på ett synnerligen kompetent sätt. Ljungbergs washboardspel sitter som handsken och jag som brukar vara rätt skeptisk mot en massa vokala inslag

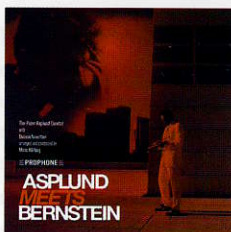
måste ge honom en stor eloge för härlig sång i ett antal låtar, framförallt *Humming to myself* och *Comes love*, som dessutom är höjdpunkter på hela skivan.

Jag tycker det är en förbluffande fin cd med gedigen och imponerande variation av låtar och framförandet är fantastiskt vilket man naturligtvis kunde förvänta sig av dessa fullblodsmusikanare.

Men: konvolutet är under all kritik Man behöver runt 40 poäng i ämnet "kilskrift", för att tyda texten. Det är med nöd och näppe man kan klara av att se vilka låtar det är frågan om. Och "liner notsen" kunde gott handla mer om musiken (det är ju trots allt den som är själva grejen) än om en förvirrad norsk trombonist som lullar runt i ett regnigt, mörkt och kallt Stockholm.

Alltså: Fantastiskt fin musik. Men själva produktionen är sannerligen ingen kioskvältare.

CLAES RINGQVIST

THE PETER ASPLUND QUARTET WITH DALASINFONIETTAN

Asplund meets Bernstein

A simple song – Glitter and be gay – It’s love – Some other time – It must be so/Candides lament – I feel pretty – Somewhere – Tonight – Neverland

Prophone PCD 103/tid 70 min.

Peter Asplund tp flh, Jacob Karlzon p, Hans Andersson b, Johan Löfcrantz Ramsay dr. Dalasinfoniettan (30 musiker) under ledning av Mats Hälling. Insp Kristinehallen, Falun 13-15 januari 2010 och i SAMI studios, Stockholm 4 februari 2010.

Betyg 4: ●●●●

Att Peter Asplund är en enastående trumpetare är allom bekant. Här har han valt att tillsammans med sin kvartett och Da-